

תת"ע (עכו) 13604-08-23 - רוזין ג'יריס נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 13604-08-23 מדינת ישראל נ' ג'יריס
תיק חיצוני: 10125009042

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

המבקשת
נגד

רוזין ג'יריס

המשיב
מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 25.06.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 12.08.2024.

טענות הצדדים

המבקשת ביקשה כי בית המשפט יורה על ביטול הרשעתה וטענה כי כלל לא קיבל זימון למועד הדין הקבוע. עוד הוסיפה כי היא מכחישה את המיוחס לה בכתב האישום. יצוין כבר עתה כי המבקשת לא פירט את כפירתה.

המשיבה כלל לא הגישה תגובה לבקשה.

דין ומסקנות

עמוד 1

המסגרת הנורמטיבית לדין בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדין;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) (2003) 793(להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקשת טענה כי מעולם לא קיבלה זימון לדין, יחד עם זאת, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי זימון לישיבה ביום 25.06.2024 חזר בציון "**לאחר ביקור שלישי הודבק**". יצוין כי המדובר באישור אשר מפרט את ימי הביקורים וכן את השעות, וכי בשני הביקורים הראשונים לא פגש המוסר איש בביתה של המבקשת, ובביקור השלישי הזימון הודבק. המדובר בהמצאה כדין כאשר מנגד טענת המבקשת כי לא קיבלה את הזימון נטענה בעלמא.

יתירה מזו, המדובר בבקשה להישפט אשר הוגשה על ידי המבקשת עצמה, והיה על המבקשת לעקוב אחר מועדי הדיונים שנקבעים. ברור לכל כי התיק לא התנדף לחלל העולם, והמבקשת לא הצביעה על כל אינדיקציה לפיה עשתה מאמץ כלשהו כדי לעקוב אחר מועדי הדיון בעניינה.

לאור האמור, משקיימת בתיק הזמנה כדן, ובהעדר ראיה ראשונית כלשהי התומכת בטענת המבקשת כי מעולם לא קיבלה את הזימון, הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקשת להתייצב לדין אשר נקבע בעניינה, ואין למבקשת אלא להלין על עצמה.

בעניין זה אפנה לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי "**אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדין"**, מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.

עמוד 2

המבקשת העלה טענה כללית לפיה בפיה טענות כבדות משקל אשר יש בכולם להביא לזיכוייה אולם לא פירטה טענות אלה. ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקשת כאמורה, לא פירטה כלל את הגנתה, לא הציגה ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

בשולי ההחלטה אבהיר כי אי הגשת תגובה מטעם המשיבה אין בה כדי להביא באופן אוטומטי לקבלת בקשת המבקשת, ועדיין בית המשפט מוסמך לבחון את הבקשה לגופה. ראה בעניין זה עפ"ת 2599110-22 איזגיאיב נ' מ"י, שם נקבע כי:

"ככלל, שעה שהוחלט על קבלת תגובת המאשימה, ראוי כי תגובה זו תוגש וכי בית המשפט ימתין לה. מן הצד האחר, לא צריך להיות חולק בדבר סמכותו של בית המשפט לתת החלטתו על סמך החומר המונח לפניו, ללא תגובה, וכאשר העדר תגובה אינו גורר קבלת הבקשה באופן אוטומטי (או כלשונו של המערער, יש לראות ב"התעלמות המאשימה כהסכמתה לביטול פסה"ד")."

לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשפ"ד, 18 ספטמבר 2024,
בהעדר הצדדים.